

Ewangelia na niedzielę: Robotnicy z winnicy

Ewangelia 25 Niedzieli Okresu
Zwykłego (Rok A) wraz z
komentarzem. «Gdy wyszedł
około godziny jedenastej,
spotkał innych stojących i
zapytał ich: „Czemu tu stoicie
cały dzień beczynnie?”

Odpowiedzieli mu: „Bo nas nikt
nie najął”. Rzekł im: „Idźcie i
wy do winnicy”». Każdy z nas
jest powołany do życia pełnego
zaangażowania, miłości
wyrażonej w czynach.

Podejmując dobre uczynki,
pamiętajmy, że jesteśmy częścią

Jego dzieła, wspaniałej winnicy pańskiej.

Ewangelia (Mt 20,1-16)

Jezus opowiedział swoim uczniom następującą przypowieść:

«Królestwo niebieskie podobne jest do gospodarza, który wyszedł wczesnym rankiem, aby nająć robotników do swej winnicy. Umówił się z robotnikami o denara za dzień i posłał ich do winnicy.

Gdy wyszedł około godziny trzeciej, zobaczył innych, stojących na rynku beczynnie, i rzekł do nich: „Idźcie i wy do mojej winnicy, a co będzie słuszne, dam wam”. Oni poszli.

Wyszedszy ponownie około godziny szóstej i dziewiątej, tak samo uczynił.

Gdy wyszedł około godziny jedenastej, spotkał innych stojących i zapytał ich: „Czemu tu stoicie cały dzień beczynnie?” Odpowiedzieli

mu: „Bo nas nikt nie najął”. Rzekł im: „Idźcie i wy do winnicy”.

A gdy nadszedł wieczór, rzekł właściciel winnicy do swego rządcy: „Zwołaj robotników i wypłać im należność, poczynawszy od ostatnich aż do pierwszych”. Przyszli najęci około jedenastej godziny i otrzymali po denarze. Gdy więc przyszli pierwsi, myśleli, że więcej dostaną; lecz i oni otrzymali po denarze.

Wziąwszy go, szemrali przeciw gospodarzowi, mówiąc: „Ci ostatni jedną godzinę pracowali, a zrównałeś ich z nami, którzy znosiliśmy ciężar dnia i spiekotę”. Na to odrzekł jednemu z nich: „Przyjacielu, nie czynię ci krzywdy; czyż nie o denara umówiłeś się ze mną? Weź, co twoje, i odejdz. Chcę też i temu ostatniemu dać tak samo jak tobie. Czy mi nie wolno uczynić ze swoim, co chcę? Czy na to złym okiem patrzysz, że ja jestem dobry?”

Tak ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi».

Komentarz

Przypowieść o robotnikach pracujących w winnicy jest jednym z najbardziej obrazowych wyjaśnień Królestwa Niebieskiego, a co za tym idzie, jaka powinna być ludzka odpowiedź na Boże powołanie. Obraz winnicy jest głęboko zakorzeniony w Biblii i jest powszechnie używany w Starym Testamencie jako symbol działania Boga wobec ludu wybranego, który jest jak pole winorośli, które są starannie pielęgnowane i musi wydać dobre wino zbawienia (por. Iz 5,1-7; Ps 80; Ez 15,1-8).

W przypowieści Jezus odnosi się do zatrudniania robotników, którzy pracują w polu. Podobnie jak w

innych przypowieściach, przebieg tej historii zaskakuje nas i podważa nasze kryteria i schematy. W zasadzie wydaje się, że pracownicy zatrudnieni wczesnym rankiem mają rację, gdy mówią, że pracowali o wiele więcej niż ci, których pan zatrudnia późnym popołudniem. Jeśli mistrz jest dobry wobec nich za trochę pracy, to dlaczego jego dobroć nie odbija się bardziej na tych, którzy więcej pracowali? Zamiast tego mistrz odpowiada jednemu z tych, którzy narzekają: „Przyjacielu, nie czynię ci krzywdy; czyż nie o denara umówiłeś się ze mną? Weź, co twoje, i odejdz. Chcę też i temu ostatniemu dać tak samo jak tobie. Czy mi nie wolno uczynić ze swoim, co chcę? Czy na to złym okiem patrzysz, że ja jestem dobry?” (ww. 13-15).

W pewnym sensie morał przypowieści mówi o miłości wobec Boga i wobec innych: ponieważ wszyscy przyjmujemy i korzystamy z

Bożego miłosierdzia (które ma
winnicę i może dać pracę tym, którzy
jej nie mają), nie ma sensu wymagać
od Boga rzekomych praw
wynikających ze sprawiedliwości,
ani narzekać, że inni korzystają z
Jego miłości. Ponieważ Bóg jest
wielkoduszny, prosi nas wszystkich,
abyśmy byli wielkoduszni jak On.

Papież Franciszek wyjaśniał to w
następujący sposób: „Poprzez tę
przypowieść Jezus chce otworzyć
nasze serca na logikę miłości Ojca,
która jest darmo dana i hojna. Chodzi
o to, aby dać się zadziwić i
zafascynować «myślami» i
«drogami» Boga, które, jak
przypomina prorok Izajasz, nie są
naszymi myślami i nie są naszymi
drogami (por. Iz 55, 8). Ludzkie myśli
są często naznaczone egoizmem i
własnymi celami, a naszych ciasnych
i krętych ścieżek nie można
porównywać do szerokich i prostych
dróg Pana. On posługuje się

miłosierdziem — nie zapominajmy o tym: On posługuje się miłosierdziem — szczerze przebacza, pełen jest wielkoduszności i dobroci, którymi obdarza każdego z nas, otwiera wszystkim bezkresne obszary swej miłości i łaski, które jako jedyne mogą dać ludzkiemu sercu pełnię radości”[1].

Święty Josemaría z tej przypowieści wyciągał również potrzebę wykorzystania czasu, aby czynić dobro, aby pracować w winnicy naszego Pana, pośród naszych codziennych zajęć: „człowiek ów powraca parokrotnie na rynek, szukając robotników, jednych najął o świcie, innych dopiero z nastaniem wieczora. Wszyscy otrzymują po denarze: płacę, którą ci obiecałem, to znaczy mój obraz i podobieństwo. W denarze wyryty jest obraz Króla. Takie właśnie jest miłosierdzie Boże, które wzywa każdego, odpowiednio do jego uwarunkowań osobistych,

ponieważ pragnie, aby wszyscy ludzie zostali zbawieni. Urodziliśmy się jako chrześcijanie, zostaliśmy wychowani w wierze, otrzymaliśmy bardzo wyraźne wybraństwo Boże. Taka jest rzeczywistość. A zatem, jeśli zostaliście zaproszeni, by pójść do winnicy, choćby nawet w ostatnią godzinę, czy możecie nadal pozostać na rynku wysiadując na słońcu jak owi robotnicy, którzy nie mieli nic do roboty?”[2]

„Zwróćmy się razem do Matki Chrystusa. Matko Nasza, któraś widziała wzrastającego Jezusa, któraś widziała, jak On wykorzystywał czas przebywania wśród ludzi, naucz mnie wykorzystywać dni mego życia w służbie Kościołowi i duszom; naucz mnie też, dobra Matko, odczuć głęboko w sercu, kiedy będzie potrzeba, pełne miłości upomnienie, że mój czas nie należy do mnie, gdyż należy do Ojca Naszego, który jest w Niebie”[3].

[1] Papież Franciszek, *Anioł Pański*,
24 września 2017 r.

[2] Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*,
nr 42

[3] *Ibidem*, nr 54.

Pablo M. Edo // Photo: Warren
Wong - Unsplash

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/gospel/niedziela-25tydzien/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/niedziela-25tydzien/)
(24-04-2025)